

[Socialministeren]

På boligområdet genfremsætter boligministeren forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap med henblik på ikrafttræden den 1. januar 1988. Som en konsekvens heraf kan der ikke efter 1. januar 1988 opføres plejehjem og beskyttede boliger efter bistanndslovens regler. De allerede eksisterende plejehjem og beskyttede boliger kan dog fortsat drives efter bistanndslovens bestemmelser. Og i ældreboliglovsforslaget er der indsat en bestemmelse, der muliggør opførelse af boliger, der ikke opfylder de sædvanlige krav til en selvstændig bolig.

Når der i tilknytning til ældreboligerne etableres ældrecentre efter reglerne i bistanndsloven samt døgnberedskab, kan der ydes beboerne en bistand, der fagligt og med hensyn til tryghed svarer til, hvad der ydes i de nuværende institutioner for ældre.

Beboerne i de fremtidige ældreboliger vil få deres pension udbetalt, og der vil på den måde opstå en forskel mellem plejehjemsbeboere og beboere i de nye ældreboliger. Som et første led i en ligestilling foreslår jeg derfor, at der fra den 1. januar 1989 indføres en bestemmelse, der giver kommunalbestyrelserne mulighed for at udbetale pension til beboerne, som derefter skal betale for ophold og for de ydelser, de modtager i forbindelse med plejehjemsopholdet.

Det er en forudsætning for en sådan ordning, at beboerne får en mulighed for at vælge nogle af de ydelser fra, som hidtil er indgået i den samlede »ydelsespakke«. De fleste plejehjemsbeboere vil få et væsentlig større beløb til fri disposition ved indførelsen af den nye betalingsordning, og der sikres beboerne en disponibel indtægt – efter betaling for samtlige ydelser – der *mindst* svarer til beløbet til personlige fornødenheder.

Der er ingen tvang i ordningen, det vil sige, at de plejehjemsbeboere, der ikke kan eller ikke ønsker at administrere deres pension selv, fortsat kan modtage de samlede ydelser og betale dem under ét ved modregning i pensionen.

Det foreslås, at reglerne om plejehjemsbeboernes ydelser og betaling tages op til vurdering med henblik på revision på grundlag af erfaringerne i 1989 og 1990.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale lovforslagene til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til læplantning.

(Lovforslag nr. L 121).

Ved lov nr. 245 af 12. maj 1976 om tilskud til læplantning lovfæstedes en ordning, hvorefter staten yder tilskud både til den egnsvisse, systematiske læplantning (kollektiv læplantning) og til læplantning foretaget af enkeltpersoner (individuel læplantning). Tilskudsordningen forlængedes i 1981 og udløber nu med udgangen af 1986. Selv om ikke alle behov til enhver tid har kunnet opfyldes, har tilskudsordningen betydet en stabilisering af læplantningsaktiviteterne på et højt niveau, som har betydet, at Danmark på dette område tjener som mønster for mange andre lande.

Læplantning modvirker sandflugt og jordfygning og giver derved større sikkerhed for landbrugsproduktionen, der også øges noget under de forbedrede læforhold. Læhegn bevirker også nedsættelse af vindhastigheden ud over de lokale læzoner og medvirker derved til et bedre miljø for plante- og dyreliv og for mennesker. Med den alsidige sammensætning af de moderne læhegn tilfører læplantningen oftest landskabet et positivt element, og hegnenes placering medvirker til at fremhæve landskabets naturlige konturer. Læhegn tjener også i et vist omfang som spredningskoridorer for vildtet. Gennem generationers bestræbelser er der opnået meget store resultater på læplantningsområdet, men der vil inden for en overskuelig årrække fortsat være stort behov både for anlæg af nye hegn og for udskiftning af ældre hegn, der eventuelt er udlevede, sygdomsangrebne eller uhensigtsmæssigt placerede. Til belysning af læplantningens nuværende omfang kan nævnes, at der i den kollektive læplantning i efteråret 1985/foråret 1986 blev plantet i alt 831 km hegn fordelt på 20 læplantningslav. Tilskuddet til den individuelle læplantning (tilskud til nedsættelse af plantepriisen) var i 1985 fordelt på 950 tilskudsmodtagere til anskaffelse af 528.701 stk. løvtræer og 124.022 stk. nåletræer.

Det var i regeringens lovprogram bebudet, at der i denne folketingssamling ville blive fremsat forslag til en lov om læhegn, der

[Landbrugsministeren]

skulle indeholde dels en ikke-tidsbegrænset tilskudsordning, dels nogle generelle bestemmelser om hegnenes højde og placering. Der har under arbejdet med et sådant lovforslag vist sig en række juridiske og administrative problemer, der har bevirket, at forslaget til en permanent ordning ikke vil kunne fremsættes før i næste folketingsamling.

Læplantningen kræver en høj grad af kontinuitet bl.a. med hensyn til den flerårige planteproduktion, projekteringen og arbejdskraften, og det foreslås derfor at forlænge den nuværende tilskudsordning uændret i endnu 2 år. Det tilsigtes herved også at skabe sikkerhed for, at en mere varig ordning kan være gennemført, inden den eksisterende tilskudsordning er ophørt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg tillade mig at anbefale det til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg tillader mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om hjortehold.
(Lovforslag nr. L 122).

Lovforslaget tilsigter at skabe faste rammer for hold af hjortedyr med henblik på erhvervsmæssig kødproduktion eller salg af levende avlsdyr samt at regulere hold af hjortedyr i indhegninger i øvrigt.

Interessen for produktion af hjortekød som alternativ til bl.a. oksekød har været stigende i de seneste år, og fra hjorteavlernes side er der tilkendegivet et stærkt ønske om, at erhvervsmæssigt hold af hjortedyr anerkendes som husdyrhold på lige fod med hold af kvæg, svin og får. Lovforslaget tilsigter at gennemføre denne ligestilling ved at indføre begrebet »registrerede hjortefarme« og ved på visse betingelser at give hjorteavlernes samme ejendomsret til undslupne dyr, som gælder for ejere af andre husdyr efter mark- og vejfredsloven.

For at sikre de vildtlevende bestande af hjortedyr mod en uønsket krydsning med undslupne hjortedyr af arter, der ikke forekommer fritlevende i Danmark (f.eks. Sika og Wapiti), foreslås det, at kun kron dyr og dådyr må holdes indhegnede, og der foreslås derfor en generel registrering af alle indhegninger med hjortedyr, herunder også de tra-

ditionelle dyrehaver, til kontrol med denne bestemmelse.

Det foreslås samtidig, at ministeren skal kunne meddele dispensation fra denne bestemmelse for dyrehaver og andre indhegninger end hjortefarme, hvor der er tale om traditionelt hold af hjortedyr af andre arter, f.eks. sika- og rådyr, hvide kron dyr m.m.

Med henblik på at forhindre, at der sker en uønsket krydsning mellem fritlevende kron dyr og hjortedyr af andre arter eller genetisk forskellige kron dyr, der undslipper fra indhegninger, foreslås det, at landbrugsministeren skal have hjemmel til at forbyde hold af kron dyr i nærmere angivne områder af landet samt til at forbyde indførsel af kron dyr, der genetisk afviger fra den danske stamme.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har Vildtbiologisk Station i samarbejde med Genetisk Institut ved Århus Universitet iværksat en undersøgelse af den jyske kronhjortebestands genetiske renhed for at få be- eller afkræftet, hvorvidt den udgør en ren stamme, som bør beskyttes mod krydsning med andre stammer.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Torben Lund (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om detentionsanbringelser.

(Beslutningsforslag nr. B 69).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslaget tekst og de bemærkninger, som ledsager dette.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 3. december 1986 om arbejdsmiljø og vækst.

(Redegørelse nr. R 12).

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

I. Indledning – arbejdsmiljø og arbejdsmarkedspolitik

Den overordnede målsætning for arbejdsmiljøindsatsen er at skabe sikre og sunde arbejdspladser. Arbejdsmiljøpolitikens funk-